

Çocuk ve Küçük Kelebek

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Küçük Kelebek

Aysel Banu YAVUZAL

Her sabah, okula gitmeden önce, Sam adında bir çocuk elinde yuvarlak bir büyüteçle bahçesine koşardı. Kelebeklerin çiçekten çiçeğe uçuşunu izlemeyi çok severdi. Sarı tişörtü ve mavi şortu, toprağa diz çökmekten hep toz içinde kalırdı. Sam'in sıcak açık kahverengi teni, kıvrıcık koyu kahverengi saçları ve her minik kanadı fark eden büyük, yuvarlak kahverengi gözleri vardı.

Sam pembe güllerin yanında hiç kıpırdamadan oturup bekledi. Küçük turuncu bir kelebek, yeşil spor ayakkabılarının yanındaki bir yaprağa kondu. Kanatlarının kenarları siyahtı ve üzerinde minik yıldızlar gibi küçük beyaz benekler vardı. Sam nefesini tuttu ve büyüteçinden baktı. "Merhaba, küçük kelebek," diye fısıldadı. Kelebek, sanki ona el sallıyormuş gibi kanatlarını açıp kapattı.

Bütün bahar boyunca küçük kelebek, Sam'in bahçesine ziyarete geldi. Sam onun resimlerini kanvas çantasından çıkardığı küçük bir deftere çizdi. En çok sevdiği çiçekleri saydı ve her birini yazdı. "Kelebeklerin çiçeklere ihtiyacı var," dedi akşam yemeğinde annesine. "Çiçeklerin de arılara ve kelebeklere ihtiyacı var." Bunu derin derin düşünürken çilli burnu kırıştı.

Güneşli bir pazartesi günü, Sam'in öğretmeni Bayan Lee sınıfa bir tozlaştırıcı resmi gösterdi. Yeşil hırkasını ve ince gözlüklerini takmıştı, sıcacık gülümsüyordu. "Tozlaştırıcılar arılar, kelebekler ve diğer küçük canlılardır," dedi. "Bitkilerin tohum ve meyve verebilmesi için çiçekler arasında polen taşırlar. Ama bol çiçekli, sağlıklı yaşam alanlarına ihtiyaçları var."

Sam'in eli havaya fırladı. "Çiçekler olmazsa ne olur?" diye sordu. Bayan Lee sulama kabını yere koydu. "O zaman tozlaştırıcılar yiyecek bulacak yer bulamaz," dedi yumuşak bir sesle. "Birçok bahçe yok oluyor." Sam pencereden düz, tozlu okul bahçesine baktı. Gri ve boştu, tek bir çiçek bile görünmüyordu.

Okuldan sonra Sam küçük bir taşı tekmeleyerek yavaşça eve yürüdü. Küçük kelebeği ve beyaz benekli kanatlarını düşündü. Bütün çiçekler yok olsa nereye giderdi? Kendi bahçesinde güller capcanlı açmıştı ve küçük turuncu kelebek mutlu mutlu uçuşuyordu. Ama okul bahçesinin aç bir tozlaştırmacıya sunacak hiçbir şeyi yoktu.

Akşam yemeğinde Sam bezelyelerini tabağında oradan oraya itti. "Bayan Lee tozlaştırmacıların sağlıklı yaşam alanlarına ihtiyacı olduğunu söylüyor," dedi. "Bizim okul bahçesi sadece toprak ve eski kaldırım." Büyük kahverengi gözleri birden parladı. Doğruldu ve neredeyse bardağını deviriyordu. "Okulda çiçek diksek ya?" dedi. "Bir sürü, bir sürü rengârenk çiçek!"

Ertesi sabah Sam, ders başlamadan önce Bayan Lee'ye koştı. "Okul bahçesinde çiçek açan bir bahçe yapabilir miyiz?" diye sordu, büyüteçini sıkıca tutarak. Bayan Lee dostça gülümsedi. "Bu harika bir fikir, Sam," dedi. "Bir tozlaştırıcı bahçesi. Bütün sınıf yardım edebilir, bende tohumlar ve bir sulama kabı var."

Sam teneffüste en iyi arkadaşı Maya'ya anlattı. Maya'nın koyu kahverengi teni, iki topuz yapılmış siyah saçları ve kocaman, mutlu bir gülümsemesi vardı. "Kelebek bahçesi mi?" diye sevinçle bağırdı, tek ayağının üzerinde zıplayarak. "Bayıldım! Evde küçük bir mala var. Çukurları ben kazabilirim!" Komik kahkahasını attı, Sam de güldü. Tozlu, kirli parmaklarla plan için el sıkıştılar.

O öğleden sonra bütün sınıf kürekler ve tohum paketleriyle dışarı çıktı. Maya küçük malasıyla minik çukurlar kazdı, kot tulumu çamurlandı. Sam'in yeşil spor ayakkabıları kısa sürede toprağa bulandı. Bayan Lee çocukların arasında yürüyüp sulama kabından su döktü. "Toprağı usulca bastırın," dedi onlara. "Tohumlar da tıpkı minik dostlar gibi ilgi ister."

Günler boyunca çocuklar suladı ve bekledi. Sam her sabah büyüteciyle bahçeyi kontrol etti, yeşil bir filiz görmeyi umuyordu. Bazı günler endişelendi. Ya hiçbir şey büyümese? Maya fazladan su getirdi ve onu neşelendirmek için komik şakalar yaptı. "Bitkiler yavaştır," dedi. "Tıpkı küçük kardeşim gibi." Sonra bir sabah, minik yeşil yapraklar toprağın içinden yukarı doğru itti.

Filizler uzadı ve kısa süre sonra tomurcuklar belirdi. Sonra parlak bir gün, ilk çiçek kocaman açıldı, neşeli sarı bir çiçek. Sam şaşkınlıkla nefes aldı. "İşe yaradı!" diye bağırdı. Çocuklar görmek için okul bahçesine koştular. Kırmızı çiçekler, mor çiçekler ve turuncu çiçekler vardı, esintide başlarını sallıyorlardı. Bayan Lee ellerini birbirine çırpı, gözlükleri güneşte parlıyordu.

O öğleden sonra harika bir şey oldu. Siyah kenarlı ve beyaz benekli küçük turuncu bir kelebek okul duvarının üzerinden uçtu. Tam Sam'in yanındaki sarı bir çiçeğe kondu. "Sensin!" diye fısıldadı Sam, kalbi hızla çarpıyordu. Küçük kelebek narin antenlerini salladı. Sanki bir hazine bulmuş gibi, her bir çiçeğe tek tek merhaba diyordu.

Sonra daha çok ziyaretçi geldi. Arılar tüylü tüylü, telaş içinde vızıldayarak geldi. Bir kelebek daha geldi, sonra bir tane daha, kanatları boya gibi parlak. Küçük turuncu kelebek çiçekten çiçeğe uçarak öncülük etti. Sam ve Maya hiç kıpırdamadan durup bu telaşlı, vızıldayan, uçuşan bahçeyi izlediler. "Küçük kelebeğimiz arkadaşlarını getirmiş," diye fısıldadı Maya, kocaman gülümsemesiyle.

Bütün okul yeni bahçeyi görmek için dışarı çıktı. Çocuklar arıları ve kelebekleri işaret ettiler, herkes gülümsedi. Sam büyüteçini beyaz benekli bir kanada tuttu. "Tozlaştırıcıların sadece çiçeklere ve sağlıklı bir yaşam alanına ihtiyacı var," dedi sınıfa. "Biz de bir tane yaptık!" Bayan Lee ona parlayan gözlerle baktı. "Yaptınız," dedi. "Küçük eller büyük işler başarabilir."

Artık Sam ve küçük kelebek evde bir bahçeyi, okulda bir bahçeyi paylaşıyor. Maya her hafta çiçekleri suluyor ve çocuklar daha fazlasını dikmeye devam ediyor. Sam hâlâ defterine kelebekler çiziyor, birbiri ardına. Bazen minik turuncu kanatları izleyip gülümsüyor. "Çocuklar bile doğaya yardım edebilir," diyor. "Her seferinde bir çiçekle."